శృంగార కథామాలిక

దక్షిణం వైపు వాటా

1 వ కథ — బాసూ ప్రసాద్

తన కూతురు వసంత పక్కింటి గోపీ అంటే ఎందుకు పడి ఛస్తుందో అర్థం కాలేదు రాజారావుకి. తనలాగ చెయ్యెత్తు మనిషా? కాదే. ఏభయ్యో పడిలో పడినా నలుగురికి సమాధానం చెప్పగల దారుఢ్యం ఉందా? లేదే. ఆడపిల్లలా జుట్టుపెంచి దానికి రబ్బరు బేండ్ పెట్టి, చెవికి పోగు పెడితే అబ్బాయిలు వెంటబడితే అర్థం ఉంది కానీ తన కూతురు మోజుపడటం ఏమిటి, ఆ ఆడంగి వెధవంటే? కళ్ళకు నాలుగింతల సైజు కళ్ళజోదు, చెవిలో వాక్‌మన్ తాలూకు ఇయర్‌ఫోన్స్, వదులు బట్టలు– చూడగానే సన్నాసిలా ఉంటాడు. రివటలా పాతికేళ్ళకే నడుం వంగిపోయినట్టు ఊగుతూ నడక. వీడి రూపుచూసి ఉద్యోగం ఎవడిస్తాడు? నాలుగేళ్ళుగా నిరుద్యోగం వెలగ బెడుతున్నాడంటే ఆశ్చర్యం ఏముంది? పక్కవాటాలో నెల్లాళ్ళ క్రితం దిగినప్పటి నుంచీ చూస్తున్నాడు. తండ్రి డబ్బుతో తినడం, పాటలు వినడం తప్ప మరొక పని చేయడు. ఇప్పుడు వసంతను వలలో వేసుకోడం ఒక పనిగా పెట్టుకున్నాడు.

ఇంకో రెండేళ్ళుపోతే వాలంటరీ రిటైరుమెంటు స్కీము వస్తోందంటున్నారు. ఉద్యోగం మానేసి ఒకే మొత్తంగా డబ్బు చేతికి రాగానే అప్పులు తీర్చేసి, అమ్మాయి పెళ్ళి చేసేస్తే ఆపైన మిగిలినదాంతో తన ఒంటరి జీవితం ఎక్కడో అక్కడ నెట్టేయచ్చు. మరి రెండేళ్ళ దాకా వసంత ఓపిక పట్టాలి.

ఈ గోపీ కూడా సవ్యంగా ఉంటే వాడు పెళ్ళి చేసుకొన్నా ఫర్వాలేదు. కానీ వాడు పెళ్ళి చేసుకొనే ఘటం కాదు. అనుభవించి వదిలేసే రకం. తనకి ఆ పోకడలు బాగా పరిచితమే. పెళ్ళయ్యేక భార్యంటే ప్రేమకొద్దీ అన్నీ మానేశాడు కానీ తనూ చిన్నప్పటి నుంచీ జులాయి వేషాలు వేసిన మనిషే. ఆడవాళ్ళను మాటలతో ఎలా మెప్పించాలో, ఎలా వశపరుచుకోవాలో తనకు చిన్నప్పటి నుంచే బాగా తెలుసు. అందునా కసరత్తులూ అవీ చేయటం వలన వయసుకి మించి పెరిగిన తన 'బాడీ' చూసి ఆడవాళ్ళు మోహపడేవాళ్ళు.

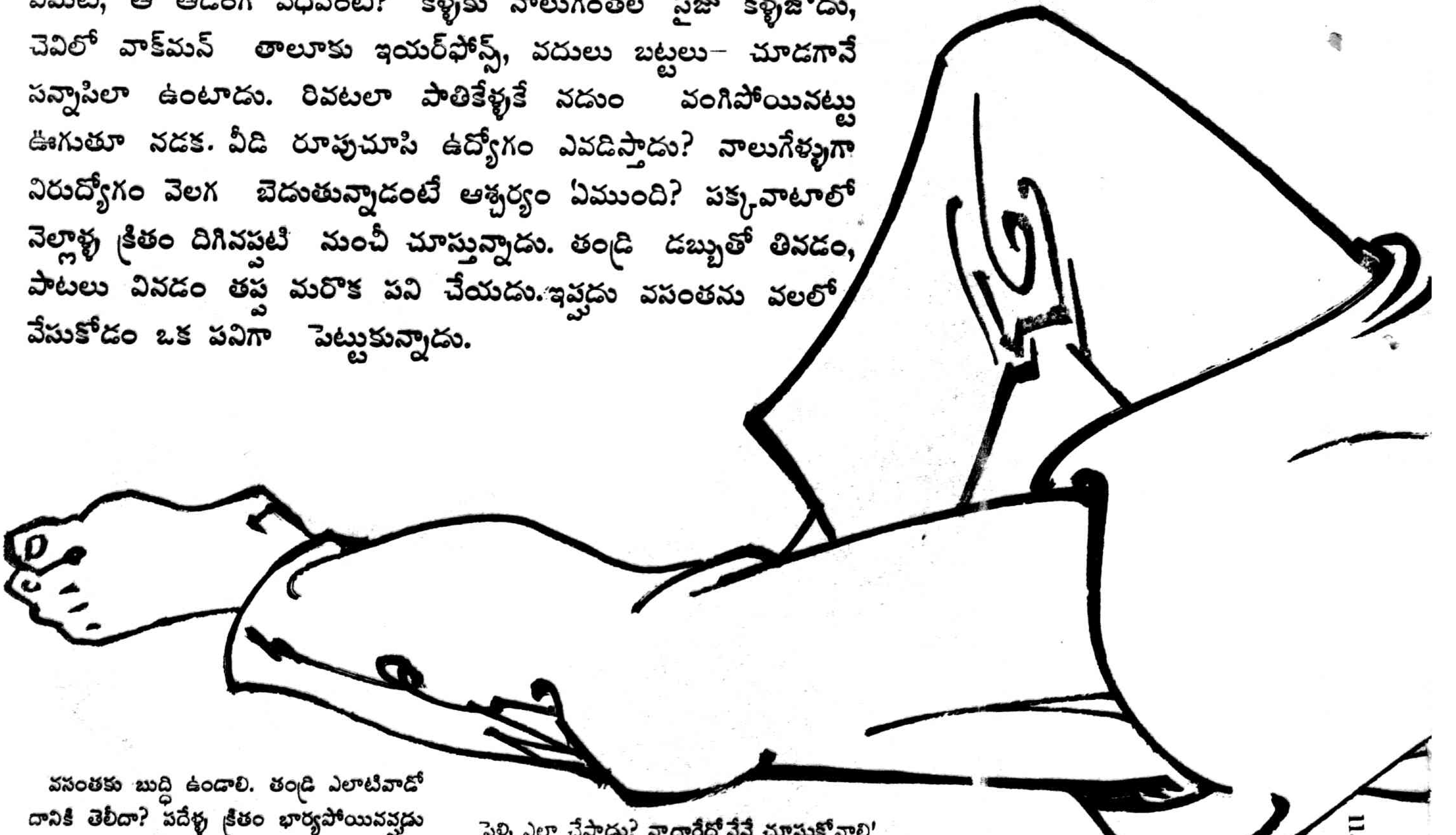

వసంతకు బుద్ధి ఉండాలి. తండ్రి ఎలాటివాడో దానికి తెలీదా? పదేళ్ళ క్రితం భార్యపోయినప్పుడు తనను పెళ్ళి చేసుకోవడానికి కనీసం అరడజను మంది కన్నెపిల్లలు ముందుకొచ్చారు. తనెందుకు చేసుకోలేదు? కోరిక లేకనా? చేవ లేకనా? ఒక్క సారి ముగ్గుర్ని తృప్తిపరచగలడు తను. పదిహేనేళ్ళ వసంతకు పాతికేళ్ళ సవతి తల్లిని తెచ్చి కష్టపెట్టడం ఇష్టం లేకనే పెళ్ళి మానుకుని దానికి తల్లీ, తండ్రీ తనే అయ్యి పెంచాడు. ఆ మాత్రం కృతజ్ఞత ఉండద్దా?

'తన డ్రిల్లుమాస్టరు ఉద్యోగంతో నాన్న నాకు పెళ్ళి ఎలా చేస్తాడు? నాదారేదో నేనే చూసుకోవాలి' అనుకొంటోందా వసంత? నిజమే. డబ్బు ఇబ్బంది ఉంది. భార్యకు అనారోగ్యం చేసినప్పుడు చికిత్సకై చాలాచోట్ల అప్పు చేయాల్సి వచ్చింది. జీతంలో చాలాభాగం వడ్డీలకే పోతోంది. ప్రస్తుతం పెళ్ళిచేసే స్తోమత లేదు.

వసంత చక్కటి పిల్ల. వాళ్ళమ్మ పోలికే. దాన్ని చూసినవాడు గుళ్ళో పెళ్ళి చేసుకోడానికైనా సిద్ధపడ తాడు. ఎంత గుళ్ళో పెళ్ళికైనా డబ్బు కావాలికదా! తర్వాత పురుడూ, పుణ్యం ఉంటాయి కూడా.

స్వంత ఊళ్ళో పూజారి గారమ్మాయి, హాస్టల్లో ఉండేటప్పుడు వార్డన్‌గారి భార్య, వైజాగ్‌లో డేస్కాలర్‌గా ఉండేటప్పుడు ఇంటాయన కోడలు, క్లాస్‌మేట్స్– వీళ్ళెవరిమీదా తను ఒకపైసా ఖర్చు పెట్టలేదు. పైగా వాళ్ళే ఎదురు పెట్టేవారు. పూజారి గారమ్మాయి నేతి ప్రసాదాలు రోజూ పట్టుకొచ్చిపెడితే ఇంటి ఓనరుగారి కోడలు బట్టలు

కొనిపెట్టేది. వార్డరుగారి భార్యకు చేతిలో డబ్బు ఆడేది కాదు కాబట్టి వాన్-వెజ్ చేసినవ్వడు మొగుడికి వట్టి వులుసు మాత్రం పోసి, తొడ, లివర్ లాటివి తవకి పంపించేది. అందువల్ల ఆడవాళ్ళను ఎలా మెప్పించాలో ఆ పద్ధతులన్నీ తవకు బాగా తెలుసు. ఇవ్వుడు గోపీగాడు అవే పద్ధతులు 'ట్రై' చేస్తున్న విషయం తమ కనిపెట్టలేడా?

ఇద్దరూ కలిసి రెండు వాటాల మధ్యనున్న తలుపుకి కన్నం పెట్టిన విషయం పది రోజుల క్రితమే గమనించాడు. తమ వాటాలో కరెంటు పోయింది. పక్కవాటాలోంచి లైటు కన్నం ద్వారా మధ్యగదిలో పడడంతో ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఇంతకు పూర్వం ఆ వాటాలో ఉండేవాళ్ళు అక్కడ బీరువా అడ్డు పెట్టేవాళ్ళు. వీళ్ళకి బీరువా లేదేమో. లేకపోతే గోపీగాడు వేరేచోట పెట్టించాడేమో. తలుపుకి రెండువైపులా గడియలున్నాయి. ఆవాల్టి నుంచీ తాళం కూడా వేయడం మొదలెట్టి చెవి తన దగ్గరే పెట్టుకోవడం మొదలెట్టాడు.

మరుసటి రోజు గుర్తుకొచ్చింది. ఇంతకు ముందు వసంత వంటింట్లో బట్టలు కట్టుకొనేదనీ, ఈమధ్య మధ్యగదిలో కట్టుకొంటోందనీ, వీడికి ఒళ్ళు చూపించడానికే ఇక్కడ బట్టలు కట్టుకొం టోందా? ఛ, ఛ అంత సిగ్గులేకుండా అలా చేస్తుందా? వైజాగ్‌లో డాబా మీద తమ వుస్తకం చదువుకుంటున్నట్టు కూచుంటే తవకి మాత్రమే

మోకాలూ, పైనా కనబడేటట్టు ఓ కాలు వాటర్ టాంక్ మీద పెట్టి ఇంటాయన కోడలు పక్కింటావిడతో కబుర్లు చెప్తూండేదని గుర్తుకొచ్చింది. ప్రేమికులు మారుతుంటారుకానీ ప్రేమపిచ్చి తర తరాలుగా మారకుండా అలాగే ఉంటుంది. తన వయసు పైబడిందని మిగిలిన వాళ్ళంతా వేషాలు వేయడం మానేస్తారా?

ఇంటర్ అయిపోయినప్పటి నుంచీ ఇంట్లోనే ఉంటున్నా వసంత ఎప్పుడూ వెర్రివేషాలు వేయ లేదు. ఇంట్లో చక్కగా పనిపాటలు చేస్తుంది, పక్కవాళ్ళకి సాయపడుతుంది, కాలక్షేపం కాక పోతే కథల పుస్తకాలు చదువుకుంటుంది. ఈ ఇంటికొచ్చిన రెణ్నెల్లలోనే కాంపౌండ్‌లో మంచి పేరు తెచ్చుకుంది. నెల్లాళ్ళ క్రితం ఈ గోపీగాడి కుటుంబం పక్కవాటాలో దిగబడిన తర్వాతే దీని బుద్ధి చెడింది. గోపీగాడే కారణం దీనికి. ఆలోచిస్తే వార్డరుగారి భార్య కూడా నలభైయేళ్ళు వచ్చేదాకా పతివ్రతే. తను రంగంలోకి వచ్చాకనే అలా తయారయ్యింది.

గోపీ గురించి వాడి తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడితే? తల్లి రూపసే కానీ మొగుడూ, కొడుకూ నిర్లక్ష్యం చేయడం వల్ల కాస్త 'డల్'గా ఉంటుంది. ఆవిడ మాట ఇంట్లోని వారెవరూ లక్ష్యపెట్టరు. తండ్రి చూడబోతే గూండాలా ఉంటాడు. బనీన్లు, డ్రాయర్లు అమ్మే వ్యాపారంట. పెద్ద గొంతుకేసుకొని అరుస్తూ తిరుగుతాడు. తను వెళ్ళి ఫిర్యాదు చేయబోతే, 'గోపీకేంమగాడు, ముందు నీ కూతుర్ని అదుపులో పెట్టుకోవయ్యా' అంటూ కేకలు వేయవచ్చు. తనే అనవసరంగా అల్లరిపడినట్టవుతుంది.

అసలు వీళ్ళిద్దరి మధ్యా వ్యవహారం ఎంతవరకు పోయిందో ముందా విషయం సరిగ్గా తెలియదు. మొగ్గలోనే ఉంటే తుంచేయచ్చు. 'ఓవర్ రియాక్షన్' కూడా మంచిది కాదు. వాళ్ళను ఎగదోసినట్టవుతుంది. చాలా దూరంపోతే దానికితగ్గ జాగ్రత్తలు పడాలి. తను ఇల్లు మారితే నష్టం. తను స్కూలుకి వెళ్ళగా చూసి గోపీగాడు అక్కడకు వచ్చిపడితే? ఇక్కడైతే వాళ్ళ అమ్మ గమనిస్తోందన్న భయమన్నా ఉంటుంది. తను పనిపాటలు మానేసి ఇంట్లోనే కాపలా కాయలేడుకదా! భార్యలేని వెలితి తెలిసి వస్తోంది.

ఆలోచించగా, పత్తేదారీ పనికి సీతాలు సరైన మనిషనిపించింది. ఆ కాంపౌండ్‌లో అన్ని ఇళ్ళలోనూ పనిచేసే ఏకైక పనిమనిషి సీతాలు. మనిషీ శుభ్రంగా ఉంటుంది. పనీ శుభ్రంగా చేస్తుంది. చిలకలా, ఎప్పుడూ హుషారుగా తిరుగుతూంటుంది. కాంపౌండ్‌లో ఎవరి ఇంట్లో చీమ చిటుక్కుమన్నా దానికి తెలియకుండా ఉండదు. వయస్సు ముప్పై అయిదు దాకా ఉంటుంది. నల్లగా ఉన్నా కళైన ముఖం. సొగసైన శరీరం. మాటకారితనం వల్ల అందర్నీ ఆకట్టుకొంటుంది. మొగుడు వదిలేసేడో, ఇది మొగుణ్ని వదిలేసిందో తెలియదుకానీ

రాజారావు ఆమెకేసి పరీక్షగా చూశాడు. అందమైన మనిషే. స్కూల్లో మేరీ టీచర్ ఇంతకంటే అందంగా వుంటుంది. రెండేళ్ళ నుంచీ తనవెంట పడుతోంది.

ఒక్కత్తే కాంపౌండ్‌లో ఓ మూల గదిలో కాపురం ఉంటుంది. దానికి డబ్బిచ్చి గోపీనీ, వసంతనీ ఓ కంట కనిపెట్టమంటే మంచిది.

సీతాలు సరేనంది. "డబ్బుదేముంది కానీ మనమ్మాయిని జాగ్రత్తగా సూసుకోవాలి" అంటు అర్థోక్తిలో ఆగి కాలివేళ్ళతో నేలమీద రాయసాగింది.

రాజారావుకి దాని భావం అర్థం కాలేదు. "ఇంకేంమరి?..." అన్నాడు.

సీతాలు చటుక్కున రాజారావు పక్కకు వచ్చి ఒంగి అతని ఛాతీమీద రాస్తూ "మీరూ నన్నోకంట సూడాలి" అంది.

రాజారావు తెల్లబోయి, "ఎవరైనా వస్తారు" అంటూ ఆమెను నెట్టేస్తూ కుర్చీలోంచి లేవబోయేడు.

"ఎవరూ రారు. టైపు నేర్చుకుంటానని మీకు సెప్పి వసంతమ్మా, లైబ్రరీ కెళతానని ఇంట్లో సెప్పి గోపీబాబూ ఇద్దరూ కలిసి మేట్నీకెళ్ళారు. సాయంత్రం దాకా రారు. అయినా తలుపు గడియ వేసే ఒచ్చా" అంది సీతాలు బుంగమూతి పెట్టి.

"ఆఁ ఆఁ ఏ సినిమాకి?" అన్నాడు రాజారావు కంగారుగా.

"మీరలా నన్ను విదిల్చేస్తుంటే నాకేం తెలుస్తుంది?" అంది సీతాలు అలక కొనసాగిస్తూ.

రాజారావు ఆమెకేసి పరీక్షగా చూసాడు. అందమైన మనిషే. స్కూల్లో మేరీ టీచర్ ఇంతకంటే అందంగా ఉంటుంది. రెండేళ్ళ నుంచీ తనవెంట పడుతోంది. పెళ్ళయిన దగ్గర్నుంచీ పవిత్రంగా ఉన్నాం కదా, వ్రతభంగం చేసుకోవడమెందుకని నిగ్రహంగా ఉన్నాడు. కానీ ఇప్పుడు తప్పదు. కూతురి కోసం...

సీతాలు నడుంమీద చేయివేసి చుట్టేసి దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. రాజారావు కౌగిలిలోకి వచ్చాక అతని ఛాతీమీద తలవాల్చి "మిమ్మల్ని మొదటి సారి సూసినప్పడే అనుకొన్నాను. మగాడంటే ఇలా ఉండాలని. ఒక్కసారి నీతో ఉంటే సాలు జన్మంతా గుర్తుండిపోద్ది. డబ్బూ గిబ్బూ ఏదీ వద్దు. నేనొచ్చినప్పడు పొమ్మనద్దు. అంతేసాలు నాకు. వొసంతమ్మకు పెళ్ళయి వెళ్ళిపోయినా నేన్నిన్ను ఒదిలిపెట్టేది లేదు. ఈలోవుగా ఆ గోపీ సచ్చినాడి సంగతి నే జూసుకొంటాను. నీకాడి గురించి బయమే ఒద్దు" అంది.

రాజారావు ఆమె తల రెండు చేతులా పట్టుకుని తనవైపు తిప్పకొని "నిజంగానా?" అన్నాడు. అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ "నే సచ్చిపోయినంత ఒట్టు" అని ఆగి "పాసిపని చేసుకొనే దాన్నయినా మిగతా ఓళ్ళకంటె సుబ్బరంగా ఉంటాను. సుట్టా గిట్టా లాటి పాడు అలవాట్లు లేవు. కావాలంటే సూసుకో" అంటూ పెదాలందించింది.

రాజారావు చేతులు కిందకు దిగజార్చి ఆమె మొత్తను మొత్తంగా పట్టుకొని గాలిలోకి లేవనెత్తి తన పెదాలతో ఆమె పెదాలను ముడివేసాడు. సీతాలికి శివమెత్తినట్టయింది. రాజారావు మెడను పట్టుకుని లేలాడింది. భూస్థాపితం చేసిన భూతం సీసా బద్దలు గొట్టుకుని బయట పడినట్లు రాజారావు కోర్కెలు విరుచుకుపడ్డాయి. అతను విజృంభించాడు. కూతురి విషయం కొంతసేపు మరుగున పడింది.

సీతాలు దాసోహమనేసింది "మా వోళ్లలో వుండే మొరటుతనం, కసీ మీలో వుంది బాబూ, పైగా సదూకున్నోడివి. నీ తొత్తునయిపోయాన్నేను. రోజంతా కుక్కలా మీ ఇంటి ముందు కాపలా కాస్తా. రెండ్రోలకోసారి నన్ను సేరదీయి సాలు. గోపీగాడికి నేనంటే బయం నాకొడుక్కి. నే దగ్గరున్నానంటే అమ్మాయిగోరికేసి కన్నెత్తి కూడా సూడడు."

రాజారావుకి అంతకంటె కావాల్సిందేముంది? సీతాలిచే[illegible] ఇంకోసారి 'అమ్మబాబోయ్, నచ్చిపోయాను [illegible]' అనిపించేడు.

సీతా[illegible] [illegible]ట నిలబెట్టుకుంది. ఎప్పటికప్పుడు గో[illegible], [illegible] తల సమాచారం అందించేది. వాళ్ల ప్రో[illegible]గాములు ముందే తెలియడంతో దాన్ని ఆపడాని[illegible] ఏదో ఒక ఉపాయం ఆలోచించేవాడు రాజారా[illegible]. ఇలా కొన్నాళ్లు గడిచేక ఇది శాశ్వత పరిష్కా[illegible]ం కాద[illegible]పించింది అతనికి. తను తలుపు కన్నం ఏ[illegible] పెట్టి మూయడం, పూటతిరక్కుండా అది మ[illegible]యమ[illegible]డం – సాగుతూనే వుంది. ఇలా ఎన్నాళ్లు? 'మా [illegible]మ్మాయి జోలికి వస్తే ఖబడ్దార్' అని గోపీని హ[illegible]లగొట్టడం ఎలా?

సీతాలే [illegible]ానికి ఉపాయంచెప్పింది. "గోపీ గాడికి మీరు పైయెత్తు వేయాలంటే వాళ్ల ఇంట్లో వాళ్లని ఆకట్టుకో[illegible]ాలి. అప్పుడు వాడు కాళ్ల బేరానికి వస్తాడు. [illegible]ూ [illegible]ళ్ల నొదిలేస్తే మీ వాళ్ల జోలికి

రాము అని పేరం పెట్టాలి. అదీ పద్ధతి" అంది.

"వాడికి చెల్లెలు ఎవరైనా వుంటే వాడికా బాధ తెలిసి వుండేది."

"తల్లి వుందిగా."

"ఆవిడా? ఆవిడకు నా మీద ఇంట్రస్టేముంటుంది?"

"బలేవోరు. ఆమాటకొస్తే ఈ కాంపౌండులో ఆడాళ్లందరూ మీరంటే పడి సస్తారు. ఈవిడ మాత్రం ఆడది కాదా? సరదాలు లేవా? ఎవురూ పట్టించుకోక ఎర్రిమాలోకంలా ఐపోయింది కానీ సక్కనైనదే. మీరోసారి పలకరించి సూడండి. గుమ్మైపోతుంది."

ఊరికే ఎందుకు పలకరించడమని స్వీట్సు కొని క్కెళ్లి తలుపు తోసాడో రోజు.

"రండి, రండి, ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. లోపలకి రండి... ఏమిటది? స్వీట్సెం దుకు?..." అంటూ తత్తరపడింది గోపీ తల్లి సుభద్రమ్మ.

"నాకు ఇంక్రిమెంటు వచ్చింది. ఆ సంతోషాన్ని ఆత్మీయులెవరితోనైనా పంచు కొందామని..."

ఆవిడోసారి తలెత్తి రెండు క్షణాలు ఇతనికేసి చూసి స్వీట్సు డబ్బా తెరిచి చూసి "మినప సున్ని వుండలా? నాకు చాలా ఇష్టం" అంది.

"అవును, సీతాలు చెప్పింది"

"మీరందరి గురించీ సీతాల్నడుగుతున్నారన్న మాట!"

"అందరి గురించీ కాదు, నాకు నచ్చిన వాళ్ల గురించే"

కాస్సేపు మౌనం "కూర్చోండి" అంది.

"ఫర్వాలేదు, మళ్లీ వస్తాను" అని వచ్చేసాడు. మర్నాటి సాయంత్రానికి ఆవిడ మైసూర్‌పాక్ చేసి పట్టుకొచ్చింది. "ఏదో నాకు వచ్చినట్టుగా చేసా. మీ ఇంట్లో వాళ్లు చేసినట్లు ఉంటుందో, లేదో" – అంటూ మంచి ఇస్త్రీ చీర కట్టుకొని, జడలో మల్లెపూలు పెట్టుకొని వచ్చింది. మొహాన్న చిరు నవ్వు. 'సీతాలు చెప్పింది నిజం. శ్రుతిచేస్తే పలికే వీణే. ఇన్నాళ్లూ బూజు పట్టి ఉంది.' అనుకొన్నాడు రాజారావు. తన చాతుర్యం ఉపయోగించి సావుగంటసేపు కబుర్లాడి మరీ పంపించాడు.

పదిహేను రోజులు అడపాదడపా కలిపించుకొని మాట్లాడి, ఆమె రెస్పాన్స్‌తో తృప్తిపడి ఓ పథకం వేసాడు. దాని ప్రకారమే ఓ రోజు మధ్యాహ్నం లీవుపెట్టి స్కూలు నుంచి తిరిగి వచ్చి లుంగీ, బనీనులోకి మారి, ఆవిడ వంటింట్లోకి దూరి, "సుభద్రగారూ, విపరీతమైన తలనొప్పిగా ఉంది. జ్వరం తగిలినట్టుంది. వసంత టైపు పరీక్ష కెళ్లింది. కాస్త అమృతాంజనం రాసిపెట్టగలరా?" అన్నాడు.

సుభద్రమ్మ వీధి గదికేసి చూసింది. గోపీ ఏదో చదువుకుంటున్నాడు. "కాస్సేపాగి వస్తాను" అని రాజారావును పంపించి, అయిదు నిమిషాల్లో వచ్చింది.

ఆమె వచ్చే సరికి అతను మంచం మీద పడుకొన్నాడు. పక్కన స్టూలు మీద అమృతాంజనం ఉంది. వచ్చి స్టూలు మీద కూచుంది. రెండు నాటాల మధ్య తలుపుకి వీపు పెట్టి. అలా అయితే పెరట్లో వాళ్లకెవరికీ కనబడదు, వంగి అమృతాంజనం రాసింది కణతలకి. 'జ్వరం ఉందేమో కాస్త చూడండి' అంటూ రాజారావు ఆమె చేతిని పట్టుకొనిమెడకింద, ఛాతిమీదా, బొడ్డు దగ్గిర పెట్టుకొని చూసాడు.

"జ్వరం ఉన్నట్టు లేదే. కొద్దిగా వెచ్చగా మాత్రం ఉంది" అందామె చేయి నెమ్మదిగా విడిపించుకుంటూ.

"మామూలప్పుడు అంత ధైర్యంగా ఉంటానా! జ్వరం వస్తే మాత్రం మహా బెంబేలెత్తిపోతాను. చిన్నప్పట్నించీ అంతే" అన్నాడు రాజారావు క్షమాపణ చెబుతున్నట్టు.

"ఫర్వాలేదు లెండి" అంటూ అమృతాంజనం రాయడం సాగించింది సుభద్రమ్మ. పాపం భార్య లేదు కదాని జాలితో మొదలెట్టినా క్రమంగా కాస్త సరదాగా ఉంది పరపురుషుడిని ముట్టుకోవడం. స్టూలు మరీ ఎత్తుగా ఉండడంవల్ల ఒంగినప్పుడు తన ఒంపులు అతనికి కనబడతాయేమో. ఇంట్లోనే ఉంది కదాని లోపల ఏమీ వేసుకోలేదు కూడా. అయినా అతను కళ్లు సగం మూసుకొని ఉన్నాడు. అతని బాధలో అతనుంటే ఇవన్నీ చూస్తాడా? చూసినా... పోనీ చూడనీ. ఇన్నాళ్లూ తననొక మనిషిలాగే చూసేవాడు కాదు. ఈ మధ్యే తన అందం ఏమిటో తెలిసి వచ్చినట్టుంది. అమ్మమ్మలా ముసుగెట్టుకొని కూచుంటే ఇలాగే ఉంటుంది.

అతను చూసినా, చూడకపోయినా బయటవాళ్లెవరైన చటుక్కున వస్తే? ఎందుకైనా మంచిదని వంటింటి తలుపు గడియవేసి వచ్చింది. ఆపైన

ఆమె వచ్చేసరికి అతను మంచం మీద పడుకొన్నాడు. పక్కన స్టూలు మీద అమృతాంజనం వుంది. వచ్చి స్టూలు మీద కూచుంది. రెండు వాటాల మధ్య తలుపుకు వీపు పెట్టి.

నిశ్చింతగా, పైట జారిపోతున్నా అప్పుడప్పుడు సర్దుకుంటూ అమృతాంజనం రాస్తోంది. 'అంతలో అతని చెయ్యి తన తొడమీద పడింది. పొరపాటున పడిందా? తీసేస్తే? ఏమైనా అనుకొంటాడేమో!' అలాగే ఉండనిచ్చింది.

సీతాలు దగ్గు వినబడింది. రాజారావుకి అర్థమయింది – గోపీ లేచి తల్లి గురించి వాకబు చేసి, సీతాలు చెప్పిన కొంటె సమాధానం విని అనుమానంతో తలుపు కన్నంలోంచి చూడడం మొదలెట్టాడన్నమాట. ఇక 'ఏక్షన్' మొదలెట్టాలి.

తన తొడమీదున్న గాపు చేయి జారడం గమనించి సుభద్రమ్మ కసిగ్గేసింది. జ్వరంలో ఒళ్లు తెలీకుండా చేసేడేమో... ముఖాన కొంటెనవ్వు ఏదీ లేదు. రట్టు చేయకుండా మెల్లగా తన చేత్తో అతని చేతిని ఎత్తి స్టూలు మీద పెట్టింది.

కన్నంలోంచి చూస్తున్న గోపీ ఉలిక్కిపడ్డాడు. తల్లి వెనక భాగం కనబడుతోంది. ఆమె రాజారావు చేయి పట్టుకొని తన తొడపక్కన పెట్టుకుంటోంది.. అతను చేతితో ఆమె పిరుదులను చుడుతున్నాడు. తను సినిమా హాల్లో వసంతను చుట్టినట్టు. ఆ చేతికీ, పృష్టానికీ మధ్య ఖాళీ ఉందా? సరిగ్గా తెలియటం లేదు. ఇంతలో అతను వేళ్లాడించడం కనబడింది. అంటే 'గేప్' లేదన్నమాట! ఎంత దారుణం! కొద్దిసేపయ్యాక అతని చేయి ఇంకాస్త పక్కకు పోనిచ్చి అందుకున్నాడు. గోపీ చూడలేకపోయాడు. కుతకుతలాడిపోతోంది మనసు. తల్లిని బుట్టలో వేసుకుంటున్నాడా ఈ ముసలి హీరో? రోగ్.

గోపీ తలుపు దగ్గర్నుంచి తప్పుకోవడంవల్ల నీడలు దూరమవడం అరమోడ్పు కన్నులతోనే గమనించాడు రాజారావు. ఇక సుభద్రను వదిలిపెట్టేస్తే మంచిది. తన చెయ్యి ఆమె ఒంటిమీద మళ్లీ పడలేదు కదాని ఆమె నిబ్బరంగా కూర్చుంది. ఇంకాస్త చొరవ చూపిస్తే బెదిరిపోతుంది. ఆమె జీవితంలో ఇలాటిది మొట్టమొదటిసారి అయివుంటుంది. నిదానించకపోతే మొత్తం బెడిసికొడుతుంది.

"తలనొప్పి సర్దుకుంది లెండి" అంటూ క్రమంగా కళ్లు తెరుస్తున్న రాజారావుకి ఒంగి ఉన్న సుభద్రమ్మ స్తనద్వయం కనబడింది. పైట ఆమె ఒళ్లో పడివుంది. చెమటకు తెల్లటి మల్లు జాకెట్టు తడిసిపోయి వుంది. పాత జాకెట్టేమో బొత్తాలు ఊడిపోయినట్టున్నాయి. పిన్ను పెట్టింది. కానీ వాటి బరువుకి పిన్ను వంకర పోయినట్టుంది.

చూడగానే రాజారావు తనను తాను నియంత్రించుకోలేకపోయాడు. స్టూలుమీద ఇప్పటిదాకా ఆమెకు తగలకుండా పెట్టిన చేయి పైకిలేచి ఆమె వీపును అదిమింది. సుభద్రమ్మ తూలి రాజారావుమీద ఒరగడంతో ఆమె గుండెలు అతని ఛాతిమీద పడి పచ్చడయ్యాయి. ఇద్దరి ముఖాలు చేరువౌడంతో

(మిగతా 76వ పేజీలో)

(61వ పేజీ తరువాయి)

రాజారావు ఆమె పెదాల్ని అందుకుని సుతారంగా చుంబించాడు. ఆమె లేవబోయింది కానీ అతను ఒక్కనిమిషం ఆమెనలాగే ఉంచి తర్వాత లేవ నిచ్చాడు. "ఏమిటండీ బొత్తిగానూ..." అంటూ ఆమె లేచి బట్టలు సర్దుకుంది.

"సారీ, నన్ను తప్పుగా అనుకోకండి. మీ అందం వల్ల నా ఒళ్లు వశం తప్పింది. ఇకమీద జాగ్రత్తగా ఉంటాను. వస్తాండండి" అన్నాడు రాజారావు సిన్సియర్‌గా మొహం పెట్టి.

"మళ్లీనా? అమ్మబాబోయ్" అంటూ సుభద్రమ్మ వెళ్లిపోయింది. గోపీ 'ఇందాకట్నుంచీ పిలుస్తూంటే ఎక్కడికెళ్లావమ్మా?' అని చికాకు పడితే 'పక్కింటా యనకు అమృతాంజనం కావాలంటేనూ...' అని ఏదో నసిగేసి ఊరుకుంది.

సుభద్రమ్మ అలా వెళ్లగానే ఆవురావురు మంటూ వచ్చి పడింది సీతాలు. సేదదీరుతుండగా జరిగిన సంగతి చెప్పాడు రాజారావు. "ఏం భయపడొద్దు. నీ ముద్దు రుచి చూసాక ఏ ఆడది నిన్ను వదిలి పెడుతుంది? మళ్లీ అదే పాక్కుంటూ వస్తుంది చూడు" అంది.

కానీ అలా జరగలేదు. సుభద్రమ్మకు తెలిసిపో యింది. రాజారావు సమక్షంలో తన వివేకం ఓడిపోతోందని. జాగ్రత్తపడదామని దృఢంగా నిశ్చ యించుకొంది. అతనెదురుపడ్డప్పుడు నవ్వుతూ మాట్లాడుతోంది. కోపం ప్రదర్శించి దూరంగా పెడదామన్నా తనవల్ల కావటం లేదు. అయినా జాగ్రత్తగా అందీ, అందనట్లు ఉండడమే మంచిది. తన సరదా తీరుతుంది, కొంపలూ మునగవు.

అందుకే ఓ రోజు 'పంచదార పాకం సరిగ్గా వచ్చిందేమో కాస్త వచ్చి చూడండి' అంటూ రాజా రావు వచ్చి పిలిచినప్పుడు తను వెళ్లలేదు. అతను దిగాలుగా వెళ్లిపోయినప్పుడు మనసు ఊగిసలా డింది. 'పోనీ వెళదామా' అని. వెళితే ముద్దులతో ఆపక అతను ముందుకు సాగితే? తను ఆప గలదా. నచ్చని వాళ్లదగ్గిర నిక్కచ్చిగా ఉండగలగడం వేరు. నచ్చిన వాడిదగ్గిర నిలవరించుకోవడం కష్టం. పైపై చిలిపి పనులవరకూ సరసంగానే ఉంటుంది. శారీరక సంబంధం పెట్టుకొంటే ఊబిలో దిగి నట్లే. అందుకే మనస్సుకి నచ్చచెప్పుకొని ఇంట్లోనే ఉండిపోయింది.

గోపీ మాత్రం కోపంతో రగులుతున్నాడు. తన తల్లి అతనికి దూరంగానే ఉంటోంది గానీ ఆ ముసలి కాసనోవాయే తల్లిని వలలో వేద్దామని చూస్తున్నాడు. ఇక తాత్సారం చేయకూడదనుకొని ఓ ప్లాను వేసాడు. పదో తారీకు రాత్రి విజ యవాడలో వసంత అత్తయ్యగారమ్మాయి పెళ్లికి వసంత ఒక్కత్తే వెళుతోంది. హెడ్మాష్టరుతో పేచీ వల్ల రాజారావుకి లీవు శాంక్షన్ కాలేదు. వసంత పదో తారీకు పొద్దున్న బస్సెక్కుతుంది. తను పదకొండు పొద్దున్న వెళ్లవచ్చు. తండ్రి సరుకులు తెచ్చుకోవడానికి బొంబాయి వెళ్లాడు. వారం దాకా రాడు. ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో విజయవాడ వెళ్లా

నంటే తల్లి నమ్మేస్తుంది. పదకొండు మధ్యాహ్నం తను పెళ్లివారింటికెళితే వసంత తనతో వచ్చే స్తుంది. ఇద్దరూ లాడ్జికెళ్లి ఓ రోజుండి జల్సాచేసి తిరిగి వచ్చేయచ్చు. సంగతి నెమ్మదిగా తెలిసినా రాజారావు ఏమీ చెయ్యలేడు. వసంతను ఆరోజు పూర్తిగా అనుభవించిన తర్వాత – 'నీ తండ్రి చేసిన దానికి ప్రతీకారంగా ఇలా చేసాను. నన్ను మర్చిపో' అని చెప్పి వదిలించుకోవచ్చు.

వసంత తను చెప్పిన దానికల్లా బుర్రూపింది కానీ ఆఖరి నిమిషంలో ఇంట్లోంచి బయల్దేరే ముందు లక్ష సందేహాలొచ్చాయి. సైగచేసి బాత్‌రూమ్‌లోకి పిలిపించుకొని 'నువ్వు రావద్దు. ప్లాను అడ్డం తిరిగితే...' అని శంక పెట్టింది. తాను ఎంత పకడ్బందీగా ప్లాను వేసాడో మళ్లీ చెప్పి ఆమెను నమ్మించేసరికి తలప్రాణం తోకకి వచ్చింది. ఎలాగైతేనేం తనమీది భరోసాతో బయల్దేరింది.

కూతుర్ని బస్సెక్కించి హుషారుగా ఇంటికొ చ్చాడు రాజారావు. ఈ రెండ్రోజులూ సీతాల్ని

గోపీ మాత్రం కోపంతో రగులుతు న్నాడు. తన తల్లి అతనికి దూరంగానే వుంటోంది గానీ ఆ ముసలి కాస నోవాయే తల్లిని వలలో వేద్దామని చూస్తున్నాడు.

జుర్రుకోవచ్చు క్రమంగా రోజుకోసారైనా సీతాల్ని కౌగలించుకోకుండా ఉండలేని స్థితికొచ్చాడతను. అదీ అంతే. వసంత అయిదు నిమిషాలు ఇంట్లో లేకపోతే చాలు, వచ్చి నాలుగు ముద్దులెట్టించే సుకొని వెళుతుంది. తనకూ అదంటే అంత వెర్రి ఉందని చూపద్దూ! అందుకే సీతాలు

రాగానే మంచమెక్కించబోయేడు. కానీ సీతాలు ఆగమంది. మధ్యాహ్నం పెరట్లో అల్లం తవ్వు కుంటూంటే బాత్‌రూమ్లో గుసగుసలువినబడ్డాయి అంటూ గోపీ ప్లానంతా చెప్పింది.

'వేను టిక్కెట్టు బుక్‌చేయడానికి ముందే బస్టాం డ్‌కి వెళ్లడం తప్పయింది. ఇప్పుడెలాగ? గోపీగాడు రేవు బయల్దేరకుండా ఆపడం ఎలాగ?' అన్నాడు రాజారావు దిగులుగా.

పక్కవాటాలో జరుగుతున్నది తలుపుకన్నం లోంచి చూస్తున్న గోపీ ఉలిక్కిపడ్డాడు. సీతాలు చెప్తే 'నమ్మను పొమ్మ' ని వాదించేడు కానీ కళ్లముందు జరుగుతున్నది కాదనడం ఎలా? తల్లి వీపు నగ్నంగా తనకు చూసి నవ్వుతోంది. రాజా రావు చేతులు ఆమె వీపు మీద బిగియడం, సడలడం చూస్తూంటే... –బిగికౌగిలి, ముద్దు, మళ్లీ బిగికౌగిలి... ఇలా సాగుతోంది వాళ్ల క్రీడ. కొద్దిసేపటికి రాజారావు మంచం మీదకూచుని తల్లిని తన కాళ్లమీద కూచోబెట్టుకున్నాడు. తల్లి జుట్టు విరగబోసుకొని అతని ముఖాన్ని కమ్మేసింది. గదిలో చీకటి అగరొత్తుల వాసన. రొమాంటిక్ వాతావరణంలో ఈ వయసులో కూడా తల్లి కోర్కెలుపగ్గాల్లేని గుర్రాలయ్యేయేమో. కానీ వాళ్ల ఊగిసలాట చూస్తుంటే వెగటు పుడుతోంది. గుడిలో భజన కెళుతున్నానని తనతో చెప్పి తల్లిచేసే భజన ఇదా?

గోపీకి తల తిరిగింది. తను ఊళ్లో లేకపోతే రోజంతా ఇదే సాగవచ్చు. తను ప్రయాణం మానుకొని ఇది ఆపాలి. తల్లిని కట్టుదిట్టం చెయ్యాలి. తనూ, తండ్రీ నిర్లక్ష్యం చేయడంవల్లనే రాజారావు 'అడ్వాంటేజ్' తీసుకోగలిగాడు. తండ్రి మాటెలాగున్నా, తనైనా ప్రేమ, గౌరవం కనబర చాలి. వసంతతో ఈసారి ప్రోగ్రాం తప్పిపోయినా ఫర్వాలేదు. చేతికి చిక్కిన చిలక. ఎవరైనా ఫ్రెండ్ రూమ్ అడిగి తీసుకోవచ్చు. వాడు ఇవ్వడానికి ఏడిస్తే తన తర్వాతి వంతు వాడిదేనంటే సరి!

వసంత ఆపరచండికలాతిరిగొచ్చింది. గోపీ దగా చేసినందుకు. తను బంధువులకి ఏవో కట్టుకథలు చెప్పి రెడీగా ఉంది లాడ్జిప్రోగ్రాంకి. గోపీ రాకపో వడంతో వాళ్ల వాకబులు వేరే. తిరిగొచ్చాక గోపీ వందకారణాలు చెప్పవచ్చు. కానీ ఒకటి మాత్రం నిశ్చయంగా తెలిసింది. ఆడది, తనకున్నపాటి సామర్థ్యం, గోపీకి లేవు. అందుకనే నిరుద్యోగిలా మిగిలాడు. రేవు పెళ్లయినా తనే పోషించాలేమో. ఇటువంటివాడికి దూరంగా ఉంటేనే మేలు అను కుని గోపీని దూరంగా ఉంచింది.

రాజారావు సీతాలుకు చీరకొనిపెట్టాడు. ఎందు కంది సీతాలు. 'సుభద్రను గుడికి పంపించి, ఆమెలాటి గాజులు, నగలూ వేసుకొని నా దగ్గరకు వచ్చి, గోపీతో ముందే చెప్పి కన్నంలోంచి చూసేట్లు చేసినందుకు' అన్నాడు రాజారావు.

ఇదీ రాజారావు కథ, మళ్లీ ఆర్నెల్లకు వచ్చి చూస్తే రాణి కనబడింది. ◆